

***МАЦЮК Микола Миколайович,**
курсант факультету забезпечення
державної безпеки, 214 навчальної
групи, Київський інститут
Національної гвардії України
ЛЕЩЕНКО Анжеліка Вячеславівна,
викладач кафедри мовної підготовки
Київський інститут Національної
гвардії України*

ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА МОВУ ВІЙСЬКОВИХ

За останні роки цифровізація та стрімке поширення соціальних мереж кардинально змінили способи комунікації в усіх сферах життя. Особливо це стосується військових спільнот, де соціальні мережі виступають не лише засобом оперативного зв'язку, а й платформою для формування мовних інновацій та інтерактивного обміну інформацією. Сучасні дослідження свідчать, що активне використання таких платформ сприяє утворенню гібридних мовних форм, коли традиційний військовий жаргон змішується з елементами інтернет-сленгу та мемів [6]. Метою наукової роботи є аналіз впливу соціальних

мереж на мову військових та виявлення позитивних й негативних аспектів цього процесу.

Соціальні мережі значно впливають на мовну культуру військових, трансформуючи традиційні комунікаційні моделі. Раніше мова військових формувалася в закритих колективах з усталеною системою термінології, що забезпечувала оперативність та дисципліну. Сьогодні, завдяки таким платформам, як Facebook, Telegram, Viber, TikTok та іншим, військовослужбовці активно взаємодіють не лише в офіційних каналах, а й у неформальному середовищі, що стимулює швидкий обмін думками, досвідом та емоціями [2]. Дослідження, опубліковане на ResearchGate, показує, що під впливом соціальних мереж традиційна військова лексика зазнає трансформації, набуваючи елементів інтернет-культури, що призводить до появи нових гібридних мовних форм [6].

За даними порталу ArmyInform, військовослужбовці активно використовують соціальні мережі для обміну оперативною інформацією та особистим досвідом, що впливає на формування нових мовних конструкцій. У цьому контексті

важливим є і те, що соціальні мережі стають платформою для передачі неформальної інформації, яка доповнює офіційний стиль спілкування, проте інколи створює труднощі в збереженні чіткості та дисциплінованості мовного середовища [2, 5]. Подібну тенденцію підтверджує й публікація на сайті CEDaM, де зазначено, що у воєнних умовах соціальні мережі набувають стратегічного значення, адже сприяють швидкому поширенню інформації, але й можуть стати джерелом інформаційного хаосу [4].

Водночас новітні дослідження та аналітичні статті, зокрема від Deutsche Welle, свідчать, що активність військових у соціальних мережах іноді може мати і негативні наслідки. Наприклад, солдати, які активно публікують свої думки у Facebook, іноді намагаються змінити традиційні підходи до командування, що може призводити до непорозумінь і суперечностей у системі військового управління [1]. Додатково, нещодавній аналіз на порталі Radio Svoboda свідчить про те, що платформа ТікТок використовується як інструмент пропаганди, що може впливати на формування сприйняття інформації як

серед військових, так і серед цивільних [3]. Цей факт підтверджує, що соціальні мережі стають потужним засобом впливу, здатним як позитивно модернізувати мовну культуру, так і викликати певні загрози для офіційного комунікаційного процесу.

Сукупність даних свідчить, що соціальні мережі стимулюють змішування офіційної та неформальної лексики, що веде до утворення нових мовних явищ. Військовослужбовці впроваджують у свою мову елементи інтернет-сленгу, меми, емодзі та інші засоби, характерні для цифрового середовища, що дозволяє швидко передавати емоційне забарвлення повідомлень. Наприклад, серед військових популярними стали скорочення “БК” (боєкомплект), “КП” (командний пункт), “ЖД” (живучість і дії), “ЗК” (заступник командира), “Фул” (усе добре (від англ. full ok)), “ФПВ” (дрон-камікадзе (від First Person View)), “КД” (коротка дистанція), “ДР” (дальня розвідка) тощо. Також широко використовуються військові сленгові слова, такі як “Лимон” (граната), “Покемон” (модернізований кулемет Калашникова), “Зрада” (будь-яка важка або незрозуміла ситуація), “Зеленка”

(кущі, зарості, лісиста місцевість), “Нора” (бліндаж), “Бронік” (бронезилет), “Підсніжники” (осколки від мін, які були витягнуті з тіла) тощо. Однак, надмірне використання цих засобів може негативно впливати на формальність та зрозумілість офіційної комунікації. У зв’язку з цим, важливим є пошук оптимального балансу між інноваціями цифрової епохи та збереженням традиційної структури військової мови.

Отже, соціальні мережі мають значний вплив на мову військових, сприяючи утворенню гібридних мовних форм, які поєднують традиційну військову термінологію з елементами інтернет-сленгу та сучасних цифрових засобів вираження. Хоча це сприяє швидкому обміну інформацією та адаптації до сучасних умов, надмірне використання неформальних засобів може негативно позначитися на офіційній комунікації та дисципліні. Подальші дослідження в цій сфері дозволять визначити оптимальні моделі інтеграції інновацій у військову комунікацію, що сприятиме ефективному обміну інформацією та збереженню високих стандартів професійної мови.

Список використаних джерел:

1. Вплив соцмереж на українську армію. *Deutsche Welle*. URL: <https://surl.li/amuoge> (дата звернення: 10.02.2025)
2. Дослідження Armyinform: Безпека військових у соціальних мережах. *ArmyInform*. URL: <https://surl.li/pgnloo> (дата звернення: 12.02.2025)
3. Кремлівська пастка: як пропаганда РФ імітує українських військових у соцмережах. *Radio Svoboda*. URL: <https://surl.li/caocxw> (дата звернення: 10.02.2025)
4. Соціальні мережі під час війни. *CEDaM*. URL: <https://surl.li/nwnfhh> (дата звернення: 11.02.2025)
5. Соціальні мережі як зброя. *ArmyInform*. URL: <https://surl.li/gtubyl> (дата звернення: 11.02.2025)
6. Специфіка використання соціальних медіа у російсько-українській війні. *ResearchGate*. URL: <https://surl.li/hxmslm> (дата звернення: 12.02.2025)